

חלק ראשון

פרקים א' - ה'

הכנה למסע:

**מטעינים מזוודה באוצרות מהבית פנימה
העצמה אישית יהודית**

פרק א'

אין טעות בעולם!

בחירה בחיים

הרבה לפני שאמא שלך התבשרה על החיים החדשים המפכים בקרבה, כבר נסגר השידוך שלך. ארבעים יום לפני רגע ההיווצרות כבר הוכרז בשמיים גם איפה תגורי ומה יהיה תחום העיסוק שלך. "בת פלוני לפלוני, שדה פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני" - שידוך, מקור פרנסה וסביבת המגורים. שלושת הדברים המשפיעים כל כך על האדם כבר הוחלטו ונגזרו בטרם נולד. "בת פלוני לפלוני" - עם מי אנחנו הולכים לצעוד בחיינו - ההשפעה הגדולה ביותר על החיים, היכן יגור הזוג הצעיר, איפה תהיה להם דירה ומהיכן הם הולכים לשלם שכירות... הכל עומד מוכן וקבוע עוד לפני שידעו ההורים שהם עומדים לגדל נשמה חדשה.

לא פעם חולפת בשקט בראשו מחשבה סוררת כזו: "איך השידוך הזה יצא לפועל?" "התחתנתי אתו בטעות!" "השדכן שיקר לנו, אם היינו יודעים את האמת קודם, השידוך הזה מעולם לא היה קם." ועוד אי אלו מחשבות אנושיות, מעוותות במהותן. אבל זה לא עובד כך. האמת היא, שאין טעות בעולם! הכל מתוכנן, מחושב ומדויק לפרטי פרטים!! כל מהלך בחיי הוכרז בפרוטרוט עוד בטרם נוצרתי. כל שריטה שאדם מקבל בעולם הזה מוכרזת למעלה, מחושבת ומדויקת. אין מקרה, טעות או מחדל! הכל מוכרז, מנוהל.

ההכרזה הזו גם כוללת עם אילו כוחות, מעלות, חוזקות אני עומדת לרדת לעולם הזה. עם אילו אנשים אני עומדת ליצור קשרים. אילו השפעות אני עומדת לקבל מסביבתי. זאת אומרת, שלושת הדברים החשובים והדומיננטיים ביותר בחיי: זיווג, מגורים ותחום העיסוק, אינם תחת שליטתנו, לא ניתנים לבחירתנו. הם מצב נתון! אלו הם הדברים שיובילו אותנו, מבלי שנהיה מודעים לכך, למימוש מטרת הגעתנו

לעולם הזה. הם הכלים שיסייעו לנו להגיע לתכליתנו כאן.

חדר המתנה לנשמות

חז"ל אומרים, שיש בעולם האמת מקום הנקרא היכל הנשמות. הנשמה של התינוק (הזכר) יורדת לעולם הזה בתור חצי נשמה, והחצי-נשמה של האשה, שנשארה למעלה, ממתינה בהיכל הנשמות עד שיגיע התור שלה לרדת לעולם הזה. לפעמים הוא בא לעולם הזה לפניה, ולפעמים היא באה לפניו, אבל היכל הנשמות הוא כמו 'חדר המתנה' של חצאי הנשמות שממתינות לרדת לכאן, לעולם הזה. שם מתרחשת הדרמה של חייהם...

לפני רדתה של הנשמה אל העולם הזה, יושב הקב"ה עם כל נשמה ונשמה ומראה לה את תפקידה ומטרתה בעולם, משכנע ומסביר, כביכול, עד שעונה 'בחפצי ובשמחתי'. אז - הוא נותן לה לבחור את הבית אליו היא תיוולד, כדי להגיע להגשמת המטרה אליה היא נשלחת למטה. המהר"ל אומר, שלכל נשמה ונשמה יש השגחה פרטית מיוחדת לאילו הורים היא עומדת לרדת. היא תקבל את ההורים המושלמים בעבור מימוש מטרתה כאן. כדי לעודד אותה, להקל מעל קשיי הפרידה ממקום שכולו עונג וטוהר, מבטיח הקב"ה לנשמה שהוא ישלח לה לאורך כל הדרך דמויות שיעניקו לה כוח, משמעות, והכוונה, אם רק תהיה ערנית לגלות אותם במהלך המסע.

וכך, מתוך הסכמה מלאה והרמוניה, נולדת לה נשמה בגוף לתוך התיק שנתפר במיוחד בעבורה. היא מזכירה לעצמה: אני יודעת מי אני, בשביל מה ירדתי מקרבת אלוקים מענגת לעולם המוזר והמפחיד הזה, ואני מסכימה לעבור את המסלול הזה כדי להגיע בתומו לנקודת המוצא גבוהה יותר, יפה ומתוקנת יותר.

יש הרבה משפחות בהן ההורים חולים בנפש. הם מביאים לעולם גם כן ילדים פגועים כאלו. לפעמים זה קצת מתסכל. להביא ילדים פגועים לעולם? להמשיך את מסכת הסבל הזה? אבל האמת היא, שהילדים שלהם לא פגועים כיוון שההורים שלהם פגועים. הם נולדו כאלו כי לפני רדתם לעולם הזה הנשמה שלהם תרה וחיפשה אחר הורים עם בעיה ספציפית כזו בדיוק. היא צריכה כלי שיעזור לה בתפקידה. וכך, הם נולדים להורים אלו, חווים סבל נפשי/פיזי לא פשוט, אבל הנשמה יודעת - אני חיה במקום המושלם בעבורי, אני נמצאת במקום המדויק ביותר כדי לממש את מטרתי כאן. לא יכולה להיות בשבילי מקפצה מוצלחת יותר

מההורים הפגועים הללו!

אבל הנה נולדנו, והמלאך שהיכה על שפתינו השכיח מאיתנו הכל...

לכאורה, ניתנת לאדם הבחירה החופשית כדי לתת לו הרגשה טובה, תחושה שהוא בחר באנשים שמלווים את חייו (בעל, חברות, עבודה). כביכול הקב"ה אומר: "בואי, אני אעזור לך להגיע לכלל החלטה בכך שאתן לך את הרצון להחליט X ולא Y, אבל למעשה, ההחלטות שלך כבר קבועות וברורות. הכל הוחלט כבר בשמיים. הכל מאת ה'."

לעשות את התיקון ביחד

אשתף אתכם באפיזודה שקרתה לפני 45 שנה, כשהציעו את השידוך ביני לבין בעלי. אנחנו דור ראשון אחרי השואה, המושגים התרבותיים היו שונים מאלה של היום, כי כשאבא שלי סיפר לי על השידוך, הוא ציין שיש לבחור חסרון גדול מאוד. התפלאתי – חסרון גדול? למה שניקח בחור עם חסרון גדול? "מה החסרון?" שאלתי את אבי. "הוא ג'ינג'י!..." הוא ענה לי.

באותה תקופה זה היה אכן נחשב לחסרון גדול, עד כדי כך, שדודה של בעלי שאלה מה החסרון אצל הבחורה, שהיא הסכימה לקחת בחור ג'ינג'י...

עדיין הייתי תמימה אז. לא ידעתי שג'ינג'י זה אופי, והאופי יכול להיות מאוד טוב אבל יכול גם להיות 'אופי'.... בכל אופן הגבתי: "זה כל החסרון? שיהיה! לא מפריע לי!"

לפני שנפגשנו, ישבתי עם ההורים שלי ושלו לשיחה קצרה, וחמי, שהיה יהודי יקר, יהודי של פעם, אמר שהוא רוצה לספר לי משהו. וכך הוא אמר:

כשה"דברי חיים" (הרבי הראשון לשושלת צאנז, שהיה צדיק מופלג) נהיה חתן לפני כ-250 שנה, הוא אפילו לא פגש את כלתו... באותה תקופה הצעירים נתנו אמון בהורים שלהם שקבעו בעבורם את השידוך. הכלה רק ראתה אותו מהחלון סמוך לזמן שבו נקבעה החתונה. היא נעמדה ליד החלון וצפתה בבעלה לעתיד שלא החליפה עימו מילה אחת... פתאום היא הבחינה שהוא צולע! אוי ואבוי... אבא של הכלה, ברוב צדקותו, אפילו לא שם לב לזה... אבל הכלה לא רצתה כזה חתן! היא התחילה לבכות לאמא שלה שהיא לא רוצה בעל ש'סוחב' את הרגל. איזה חסרון יש בה שהיא צריכה לקחת חתן צולע?

נו, מה עושים עכשיו? החתונה ממש בקרוב! בלית ברירה סיפרו על ה'קצר' לחתן, רבי חיים. הוא שמע, ביקש לפגוש אותה - צעד יוצא דופן לגמרי במושגים של אותה תקופה. אבל כנראה לא הייתה לו ברירה, וכך היה.

הוא ישב איתה ואמר לה כך:

תדעי לך שאני מכיר אותך עוד מהשמיים, ראיתי איך מכינים אותך לרדת לעולם הזה (היא הייתה מבוגרת ממנו בשנה). ראיתי שאת אמורה להיות צולעת, ראיתי שאת אמורה להיכנס לגוף עם רגל צולעת בשביל התיקון שלך! אמרתי לקב"ה - ריבונו של עולם, הנשמה הזו אמורה להיות אשתי. בתור אמא לילדים קטנים יהיה לה קשה ככה, לסחוב את הרגל... אנא, ה', תרחם עליה! ממילא אנחנו נשמה אחת, אז אני אקח את החסרון הזה! שהיא תהיה בריאה, כדי שיהיה לה קל יותר בתור אמא, ואני כבר אסתדר עם הצליעה, לי זה פחות יפריע.

בשמיים הסכימו לחליפין, ואני לקחתי על עצמי את החסרון שאמור היה להיות שלך. ועכשיו... את הולכת לפסול אותי מכיוון שאני לקחתי ממך את החסרון.

הכלה הבינה שיש כאן דמות מיוחדת ששווה לה להיות אשתו. היא כמובן הסכימה לשידוך וזכתה להיות אשת צדיק אמיתי.

ואז סיים חמי ואמר: כנראה ריחמו עלייך בשמיים שלא תהיה ג'ינג'ית... אז החתן הוא ג'ינג', הוא קיבל את החסרון הזה ולא את! עכשיו אל תסרבי להצעה, כי הוא הרי לקח ממך את החסרון הזה...

שימו לב לתמימות של יהודי של פעם... ואכן, והשידוך קם והיה.

תמיד בהמשך החיים הסיפור הזה מאוד עזר לי. כי כל פעם שראיתי חסרון, או כל פעם שהיה משהו שמאוד הפריע לי; כל פעם שרציתי שהוא יתנהג אחרת, עצרתי ואמרתי: הרי אתם נשמה אחת, נכון? תקבלי את החסרונות שלו. מה זה משנה מי סובל ממי, סוף כל סוף, אנחנו עושים את התיקון הזה ביחד!

עוד לא מצאתי את האשה שמסכימה להתחלף בחסרונות עם בעלה. כלומר, שהיא תיקח את החסרונות שלו, והוא ייקח את שלה. כל אחת אומרת: עדיף שאני אישאר איך שאני. עדיף שאלמד איך לקבל את המציאות ואיך להסכים עם מה שבורא העולם קבע בשבילי.

בעלי תמיד אומר לאברכים שמגיעים אליו לייעוץ: מסכנה אשתך... היא חייבת להיות כזאת וכזאת (כמו שאתה מתלונן) כדי לאפשר לך לעבור את התיקון